

גליון היכל הקודש

מוצאי החג	הדלקת הנרות	ירושלים
7:31	5:45	ירושלים
7:38	6:01	בני ברק
7:32	5:54	בית שמש
7:32	6:53	מודיעין עילית
7:30	5:56	צפת
7:30	5:38	יבנאל
7:32	5:53	אלעד
7:50	6:10	אומן

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 12, גליון 2 (572)

יום כיפור, שעת תשפ"ג לפ"ק

שיעורים כסדרן: נ"ך: מלכים-א' ט"ו-ט"ז | בבלי: כתובות צ"א | ירושלמי: סנהדרין - | תוספתא: שבת ו' | רמב"ם: זכיה ומתנה ב'

מוהרא"ש מספר

הבה נחזור בתשובה

חז"ל אומרים (יומא פה:): מה הפונה בעל תשובה? שמזדמן לו לעשות עברה פעם ופעמים, והוא נמנע מלעשות אותה. כאשר מזדמנת לו אותה אישה, באותו הזמן, באותו המקום, והוא נמנע מלעשות את העברה, זהו בעל תשובה אמתי.

זהו חיזוק גדול לאדם הרוצה לחזור בתשובה, כי כאשר אדם מחליט שפבר מספיק היה עם המעשים הרעים והוא רוצה לקחת את עצמו בידיים, להיות מהיום טוב וישר ולחזור להשם, אז עיקר הבעיה שלו היא שהוא לא יודע איך לעשות זאת, ואם הוא לא

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מפל חטאתיכם לפני ה' תטהרו.

מגיע היום הגדול יום הכפורים, היום הקדוש בשנה, כל עם ישראל מתענים, מתפללים וחוזרים בתשובה ומבקשים מהשם שיחתימנו לשנה טובה.

יום הכפורים הוא גם עת רצון גדולה מאד בשמים – לפעל בו כל משאלות לבנו לטובה, כי ביום הכפורים כל השמים פתוחים, ונשמות ישראל עולות ומתקדשות בקדשתם של מלאכים, ויש להם כח לפעל כל משאלות לבם לטובה ברוחניות ובגשמיות, ואין השטן יכול לקטרג עליהם כלל, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש תהלים מזמור כז) 'השטן בגימטריא שס"ד, כי שס"ד ימים בשנה יש כח לשטן לקטרג, אבל ביום הכפורים – יום שס"ה, אין לו כח לקטרג, ולכן מסגל אז מאד להרבות בכל מיני תפלות ובקשות להשם יתברך, ואין כח לשטן לקטרג עליהם.

כל אחד כפי בחינתו יכול לפעל דברים גדולים ועליונים ביום הכפורים, אם רק ינצל את ההזדמנות, לפעל את כל משאלות לבו לטובה.

היות ורב בני אדם נחלשים מאד במשך היום מפני התענית, לכן כדאי לנצל הזמן של הלילה, או הזמן של הבקר לפני התפילה, לסדר תפלות, בקשות, כסופין ורצונות לפני הקדוש ברוך הוא, ולבקש מלפניו יתברך כל מה שלבו חפץ, כי אז עדין יש לו כח, ובשאר זמני היום, כגון בשעת ההפסקות בין התפלות וכו' – יכולים לחטוף כמה נקודות טובות של שערי תורה, אפלו הקטנים ביותר, כל אחד ואחד כפי כחו.

אחד מעקרי השמחה והיום טוב של יום הכפורים הוא מחמת שהוא יום שנתנו בו לוחות שניות, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (סוף מסכת תענית): לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב ו"כיום הכפורים", נמצא, שיום הכפורים הוא מעין קבלת התורה של חג השבועות, ואף על פי שאין זמן נכח ללמד שעורים ביום הכפורים כמו בחג השבועות, אבל רבנו ז"ל כבר למד אותנו 'אביסעל איז אויף גוט' – 'מעט גם כן טוב', ולכן כדאי ללמד אפלו מעט, וזה יהיה נחשב לו כאלו למד הרבה, כי אצל הקדוש ברוך הוא העקר הוא הרצון.

יש בני אדם שחושבים, שצריכים להיות עצובים ושוברים ביום הכפורים, חס ושלום, ומדמים אותו לתשעה באב, כי גם אז מתענים כל היום והולכים יחף, אבל באמת, יום הכפורים הוא זמן שמחה הגדולה ביותר, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים לא היו 'ימים טובים' לישראל כמו יום הכפורים, כי ביום הכפורים מתודים על העוונות לפני הקדוש ברוך הוא, וכלם נעשים טהורים ונקיים כבדיה חדשה ממש, ולכן צריכין להתחזק מאד במדת השמחה ביום הכפורים.

העקר צריכים לבקש מהשם שהלב כבר יפתח להשם.

מה שנוהגים להכות על החזה כנגד הלב בשעת אמירת 'אשמנו' ו'על חטא' וכו', הוא על דרך המקיש על הדלת הנעולה כדי שיפתחו לו, כמו כן דופקים על החזה כנגד הלב, כדי שיפתח הלב, ויתעורר לעבודת השם יתברך, ויתן לדברי תורה ודבורי אמונה שיפנסו בתוכו, כי דברי תורה ודבורי אמונה תמיד שוכנים סביב הלב ועומדים עליו, וכמו שכתוב (דברים ו, ו): 'והיו הדברים האלה וגו' על לבבך', אבל לפעמים הלב סגור ואטום ואינו שומע מה שניעשה סביבו, אבל כאשר נוקשים עליו פעם אחר פעם, אזי נפתח לרחבו, ונוצר מקום המאפשר לכל דבורי האמונה ויראת שמים ששומע תמיד – שיפנסו בתוכו, וזוכה להתעורר בתשובה באמת, וזה מרמז במה שאומרים (בפייט 'וכל מאמינים' בראש השנה ויום כיפורים): 'הפוחת שער לדופקי בתשובה', שהקדוש ברוך הוא פותח את שערי הלב, לכל אלו שדופקים עליו עם הרהורי תשובה, כי כאשר נפתחים שערי הלב – זוכים לתשובה באמת.

שנזכה לשנה טובה ומברכת בכל ענין ברוחניות ובגשמיות.

(שיחות מוהרא"ש ליום הכיפורים)

מילה של התחזקות

ראה ללכת עם אשתך והילדים להוריך והורי אשתך, ולסבים והסבתות שלך לפני יום הכפורים להתברך מהם, שהם יברכו אותך ויברכו את הילדים שלך. זה דבר מאד גדול בשהורים מברכים את הילדים, וזה חוץ ממצות 'בבוד אב ואם' שחוטפים לפני יום הכפורים. הורים שמחים בשהילדים באים לבקר אותם מפעם לפעם. השם יתברך יתן לך שכל שתדע איך מנצלים את הימים האלה, ושתדע מה חשוב למעלה בשמים. אנשים חושבים שלמעלה בשמים חשוב תעניות וסגופים, להיות שבור ורציני וכו' וכו', זה לא כן, למעלה בשמים חשוב בשעושים נחת רוח לאבא אמא, חם וחסות.

צריכים לזכר שעל הכל מועילה תשובה, חוץ מאשר בפוגעים בשני כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (יומא פה:): "עבירות שבין אדם למקום יום הכפורים מכפר, עבירות שבין אדם לחבירו אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חבירו". אם אדם מכאיב לשני הוא צריך לבקש ממנו סליחה, שלא לדבר אם חייבים למישהו כסף, צריכים לשלם לו, או להסתדר אתו, לבקש ממנו שימתין עוד מעט עד שיוכל לשלם לו. (עצתו אמונה וזאת הברכה-א תשע"ח)

שנה חדשה, שנה טהורה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת האזינו ב', ד' תשרי, שנת תשפ"א לכבוד ... גרו ואיר.

קבלתי את מכתבך.

אני כותב את המכתב מעמק הלב, אני מבקש מהשם יתברך שתקבל את זה, שזה יכנס ללב שלך.

אחי הקר, נכנסנו כעת לשנה חדשה - שנת תשפ"א, אנו רואים כיצד השם זעזע את העולם, כל מה שקרה בשנה שעברה, כמה צרות קשות ומרות עברו על עם ישראל, כלנו מקוים שיהיה תחיל שנה וברכותיה - שתגיע שנה מתוקה על ידי שאנו חוזרים בתשובה, אנחנו חוזרים אל השם.

אני רוצה שתקבל על עצמך לכבוד השנה החדשה שתעבד על זה שיהיו לך עינים נקיות, דבר ראשון תקבל על עצמך שלא להכניס הביטה שום כלי שאפשר לראות בו עבירות, לכלוך, סרטים וקליפים, חדשות וכדומה. ואם אתה צריך את זה לפרנסתך וכו' - זה צריך להיות נעול באפן שלא יוכלו לראות בזה שום דבר אחר חוץ ממה שנצרך לך לפרנסתך, כי אם לא שומרים על העינים מאבדים הכל. שלא לדבר על כך שמאבדים את הנשמה - מפסיקים ללמד ולהתפלל, אלא אפילו את החיים הגשמיים מאבדים גם, מאבדים את הטעם להיות בעל, להיות אבא, אם מסתכלים על עבירות מאבדים את השלום בית, מאבדים את הילדים השם ישמרנו.

אני כותב לך את המלים האלו מלבי, תאמין לי, אני עדין כל כך מתש מהנסיעה שלי לאומן, עוד לא חזרתי לפחותי - עם כל זה אני כותב לך כי אני רוצה שיהיו לך חיים טובים בעולם הזה ובעולם הבא. היצר הרע עושה כאלו נסיונות גדולים להסתכל על עבירות, הוא רוצה לעקור את האדם שיאבד את הכל, הוא גורם לבן אדם להשתגע. התורה אומרת (דברים כח, לד): "והיית משגע ממראה עיניך אשר תראה", אומר מוהרא"ש זכרוננו לברכה שזה מדבר על שמירת עינים, אדם יכול להסתכל שעות על גבי שעות בסרטים שזה דמיון מופרע שאין מכה כלום, דבר אחד יש - מאבדים הכל, נשארים עם מח שרוף, אי אפשר לחשב יותר.

אני מבקש מך, תזרק את העבודה זרה של פעור, מוהרא"ש אומר, התורה אומרת (הושע כב, יז): "את עון פעור אשר לא הטהרנו ממנו עד היום הזה", עד היום עדין לא נקינו את עצמנו מהעבודה זרה של פעור, התורה היא הרי נצחיות, איך שיהיה כהיום העבודה זרה של פעור? אלא כפי לוקחים דברים נמוכים, פסלת ודברים שפלים ומחשיבים זאת - זה העברה של פעור, הסרטים המלכלכים והעתונים המלכלכים המכילים תמונות פרוצות ושפלות וכו' - זה הדבר הכי גרוע שיש בעולם. כשמסתכלים על זה ועושים מזה עסק - זאת העברה של פעור. בא נחזר בתשובה, בא נתחיל את השנה נקי, בא נחזר להשם, כבר הגיע הזמן להתעורר מהשינה, כבר הזמן להתחיל לחשב מהדורות הבאים אחרינו, מה הילדים שלנו יעשו אם אנחנו לא מצייתים? מה יגידו הילדים שלנו? הם גם יגידו 'אנחנו יודעים, אנחנו מבינים'.

אשרי מי שמציית לצדיקים, הוא שומר את ביתו נקי, הוא מכין את ביתו שיהיה מקום להשראת השכינה.

השם יעזר שתהיה לך הצלחה בכל הענינים. גמר חתימה טובה.

(עצתו אמונה האזינו-ב תשפ"א)

עושה זאת בדרך הנכונה, אז זה יחזיק רק לתקופה קצרה ואחר כך הכל יתפוגג.

אדם חושב שבכדי לעשות תשובה הוא צריך לשנות את כל הסדר שלו, הוא צריך להפריד ממשפחתו, לעזב את עבודתו, לעזב את סדר היום שלו, ולשנות את כל סדרי חייו כפי שהיה עד עכשיו, ולהתישב בבית הכנסת רק ללמד ולהתפלל, ולעבוד את השם, ולנתק קשר עם כל דבר גשמי.

אך זהו דבר מאוד לא מעשי, מאוד קשה לעשות זאת, וזה יכול מהר מאוד להתפוגג. על כן מלמדים אותנו חז"ל: "באותה אישה, באותו הזמן, באותו המקום", כלומר שאדם יכול להמשיך לחיות עם אשתו ועם משפחתו, הוא יכול להמשיך לחיות במקומו, והוא יכול להמשיך לנהל אותו סדר יום כמו עד עכשיו, ועם כל זאת אפשר גם כן לחזר בתשובה.

ישאל האדם, אם הכל נשאר כמו עד עכשיו, אז מה עושים בכדי לחזר בתשובה? מה כן צריך לעשות בכדי להיות בעל תשובה אמיתי? את התשובה לכך אנו אומרים השבוע בהפטרה, רק דבר אחד צריך לעשות האדם בכדי לחזר בתשובה. הפסוק אומר לנו (הושע י"ד, ג): קחו עמכם דברים ושובו אל ה' - יהודי צריך לפתח את הפה שלו ולהתחיל לדבר להשם, וכך עושים תשובה.

יהודי אומר להשם: "השם, אני רוצה לעזב את כל מעשי הרעים ולחזר אליך", "השם, אני רוצה מהיום והלאה לעשות רק מצוות ולא לעשות עבירות", "השם תמחל לי על כל מה שלא עשיתי כראוי עד עכשיו, תעזר לי שמעכשיו כבר התנהג כראוי בדרך הישר". וכך הלאה כל אחד יכול להשיח את לבו להשם בשפה הפשוטה שלו, בדרך הפרטית שלו, עם הרגשות האישיים שלו. וכשיהודי יעשה זאת, בודאי השם ישמע לדבריו ויקרב אותו אליו, הוא בודאי יעשה תשובה ויהיה יהודי כשר.

בהתחלה כאשר אדם מתחיל לדבר להקדוש ברוך הוא זה מגיע בקשי רב, הוא מרגיש שהוא מדבר לקיר, הוא מרגיש שאף אחד לא מקשיב לו, והוא לא רואה שמשהו זז בכלל. אך זאת צריך לזכור שלא מתחילים להרגיש את השם ביום אחד, כאשר אדם עושה עבירות רחמנא לצלן מחו ולבו נאטמים והוא לא מרגיש את השם, יכול להראות לו כאלו השם מתחבא אי שם הרחק בשמים, ושהשם בכלל לא מקשיב למה שהוא מדבר אליו. אך כאשר אדם מתחזק ולא מסתכל על זה, הוא מתאמץ לדבר בכל יום להקדוש ברוך הוא, אפילו רק כמה מלים, בודאי שבסוף הוא יתפוגג ליהודי כשר, והוא ירגיש בזה את כל הטעמים. זה לא נהיה בין לילה, זה לוקח זמן, אבל הפסוק אומר (תהלים ל"ד, ט) טעמו וראו כי טוב ה', תנסו זאת ותראו שהשם טוב, ושמאד נעים לחיות עם השם יתברך.

זאת מלמדים אותנו חז"ל: "באותה אישה" - אתה לא צריך לעזב את אשתך ואת משפחתך בכדי לעשות תשובה, לא אשתך מפריעה לך לחזר להשם יתברך, להפך אשתך רק תעזר לך להיות יהודי כשר כמו שהגמרא אומרת (בבמות ס"ג): "זכה - נעשית לו עזר, לא זכה - כנגדו", כאשר אדם זוכה, אשתו עומדת לו לעזר, אך כאשר הוא לא זוכה, אזי אשתו כנגדו ומפריעה לו, רואים מזה שהכל תלוי בבעל, אם הוא מתנהג כשורה אזי אשתו לא תפריע לו רק להפך היא עוד יותר תעזר לו להיות יהודי כשר ולהתקרב להקדוש ברוך הוא. וכאשר אדם רואה שאשתו עדין כנגדו, זה סימן שהוא צריך עוד יותר לעשות תשובה ולבקש מהשם, ואז אשתו כבר תהיה אתו.

אנו רואים אצל אדם הראשון, כאשר השם שאל אותו: "אכלת מעץ הדעת?" אז הוא ענה: "האשה שנתת לי, היא זאת שנתנה לי לאכול מעץ הדעת", אומר על זה רש"י: "כאן רואים שהוא היה כפוי טובה", אם לא יכלת להתגבר על היצר הרע, ואכלת מעץ הדעת, מדוע אתה זורק את האשמה על אשתך? אם היית מסביר לאשתך שאסור לעשות אחרת ממה שהשם צוה, היא הייתה מסכימה ולא מפריעה לך, רואים מזה שאם אדם רוצה להיות טוב בעצמו, אזי אשתו כלל לא תפריע לו.

כך גם "באותו הזמן" - בכל זמן אפשר לעבוד את השם יתברך. כל זמן הוא אכן שונה, לפעמים אפשר ללמד ולהתפלל, לפעמים אפשר לדבר להשם, ולפעמים עובדים את השם בזה שגשמים לא לעשות מה שאסור, העקר זה לא לבזבז את הזמן לריק.

שאלות ותשובות ברסלב

מה אני עושה שלא מועילה לי תשובה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

מה אני יכול לעשות שעשיתי עבירות שפבר לא מועיל על כך תשובה?

י"ש פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת נח, ה' מר-חשון, שנת תשפ"א

לכבוד ... גרו יאיר.

קבלתי את מכתבך.

תדע לך, אין כוזה דבר שתשובה לא עוזרת, כשעושים תשובה - הקדוש ברוך הוא סולח, לא משנה מה עשו, על כל עבירה מועילה תשובה. תשובה זה לא ענין או מנהג, תשובה היא מצות עשה בתורה, על כל עבירה שעשו רחמנא ליצולן אפשר לחזר בתשובה.

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (פסיקתא דרב כהנא, פרשה מד): "גדול כוחה של תשובה, שפינין שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה", כשאדם חושב לעצמו 'אני הולך לעשות תשובה, אני הולך לעזוב את מעשי הלא טובים', 'מיד היא עולה לא עד עשרה ימים, ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים; ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד', האדם מגיע כל כך גבוה - עד להקדוש ברוך הוא בעצמו, הוא מגיע עד לכסא הכבוד.

תראה לומר בכל יום תהלים, רבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן עג): מי שרוצה לזכות לעשות תשובה, שיאמר תהלים, כי כל יהודי רוצה להיות יהודי כשר, לעשות את רצון השם, אבל לא כל אחד זוכה להגשים את רצונו למעשה, ישנם כאלו שאין להם אפילו התעוררות לתשובה, 'נאפילו מי שיש לו התעוררות לתשובה, אינו זוכה להגיע אל האות והשער של תשובה השיף לו', אפילו אם כבר יש לאדם התעוררות לתשובה, הוא לא יודע מה לעשות כדי להגשים את זה, 'נאפילו אם מגיע לשם, יכול להיות שהשער של תשובה סגור, ומחמת כל זה אין האדם זוכה לתשובה', נאפילו אם למישהו יש כן התעוררות לתשובה והוא יודע מה עליו לעשות כדי להיות יהודי כשר, הוא צריך עוד לזכות לבצע למעשה ולא להשבר וכו' וכו', לכן לא כל אחד זוכה לעשות תשובה, 'ועל ידי אמירת תהלים, אפילו מי שאין לו שום התעוררות לתשובה, הוא מתעורר לעשות תשובה', מסים רבינו, כשאדם זוכה והוא אומר תהלים, אפילו אם אין לו שום התעוררות, הוא מתעורר לתשובה על ידי זה, 'וגם זוכה על ידי תהלים להגיע אל השער ואות השיף לו, ולפתח השער; נמצא שזוכה על ידי תהלים לעשות תשובה', והוא יכול להמשיך בעצמה רבה וכו', עד שהוא זוכה לעשות תשובה ולהיות יהודי כשר.

ועל כלנה תרגיל את עצמך לדבר אל השם בשפת האם שלך, תספר להשם את הנסיגות הקשים שלך, תגיד לו כמה אתה רוצה להיות טוב, תגיד לו שאתה נופל לדברים לא טובים, תבקש ממנו שיעזור לך, זה מה שיגרום לך שתצא מכל הלכלוך.

רבינו אומר (שיחות הר"ן, סימן קכט): 'נאפילו כשנפלין לפעמים לתוך רפש וטיט, שקשה לו מאד לצאת משם, צועקין, וצועקין, וצועקין!' [רבינו אומר בזה הלשון: "און אפלו אז מען פאלט אין א בלאטע אריין, שרייט מען, און מע שרייט, און מע שרייט"]; וזאת העצה לצאת מהעברות, לצעק להשם יתברך פעם ועוד פעם ועוד פעם: "תעזר לי אבא, תוציא אותי מהבץ, תוציא אותי מהעברות שלי".

יעזר השם יתברך שתזכה לתשובה אמיתית עם כל עם ישראל ביחד.

(עצתו אמונה נח תשפ"א)

וכן "באותו המקום" - השם יתברך נמצא בכל מקום, ולכן בכדי לעשות תשובה אפשר להשאר באותו מקום ובאותו מצב, העקר צריך רק לפתח את הפה ולהתחיל לדבר להשם בשפה הפשוטה, וזאת הדרך שתוביל את האדם אל השם יתברך ותעשה אותו יהודי כשר.

צריך אבל גם לזרז את אחד היסודות החשובים של תשובה, שלרמנות של השם אין גבול. ולכן, איזה עבירות שאדם רק עשה, אפילו אם עשה את העברות החמורות ביותר, עם כל זאת השם יתברך מרחם עליו והוא עדין יכול לחזר בתשובה.

רבינו אומר (שיחות הר"ן סימן ע"א) על מה שכתוב בזהר הקדוש שעל העברה של פגם הברית רחמנא ליצולן לא מועילה תשובה, אמר רבינו על כך שאף אחד לא מבין פשוט בזהר הזה רק הוא, והוא אומר שכן מועיל תשובה על כך, אפילו כאשר האדם חטא הרבה פעמים.

ורבי נתן מסביר זאת (ליקוטי הלכות תפלין, ה"ד, אות ד) שזה הנסיון של האדם, שהוא צריך לשמוע שלא מועיל תשובה, והשם יתברך מחכה לראות מה האדם יעשה כעת. אם אין לו שכל, וברגע שהוא רק שומע שלא עוזר תשובה הוא עוזב הכל, אז הוא אכן מאבד את שני העולמות. אך אם הוא חכם והוא יודע שזה הנסיון שלו, והוא לא מסתכל על שום דבר רק הוא מתחזק לחזר אל השם, אז השם בודאי יקבל את תשובתו, הוא יתקן הכל ויהיו לו חיים מאשרים בעולם הזה ובעולם הבא.

לכן, אם שומעים ממישהו, לא משנה ממי, שיש לפעמים עבירה חמורה ביותר שעל זה כבר לא מועיל תשובה, "אם עשית כך וכך, אתה כבר לא יכול לחזר בתשובה", צריך לדעת שהאדם הזה הוא רק שליח של הסמך-מם בכדי להרחיק אותו מהקדוש ברוך הוא, ואסור להקשיב לו, השם יתברך לא מינה אף אדם לאחראי על הגן עדן והגיהנום, שיוכל להגיד מי הולך ולאן. לכן אף אחד לא יכול להגיד אם יכולים לחזר בתשובה או לא, זה תלוי רק בהשם יתברך, והרחמנות של השם יתברך היא לאין שיעור, והוא מקבל כל אחד שעושה תשובה.

רבי נתן הגיע בפעם הראשונה לרבינו בימי הסליחות שלפני ראש השנה, כאשר הוא שמע שאצל רבינו העקר זה לבוא בראש השנה, אז הוא הגיע בפעם הראשונה לראש השנה, ונשאר כבר לכל עשרת ימי תשובה.

באחד מן הימים הוא נכנס לרבינו, ושפך כל אשר על לבו, כל מה שעובר עליו, רבינו חזק אותו מאד, ואמר לו כמה הנהגות אידך להתנהג, אחר כך יצא אתו רבינו לרחוב לטייל, ורבינו מאד חזק אותו. בין לבין הניח רבינו את ידו הקדושה על כתפו של רבי נתן, ואמר לו: "והלוא, טוב מאד שמשיחים את הלב להשם יתברך, כמו שמשיחים את הלב לחבר טוב ואמתי!"

אמר רבי נתן, שאז הוא הבין שהוא בודאי יהיה יהודי כשר, שהרי מה שרק יעבור עליו, מה שהיצר הרע ירצה לשבר אותו, איזה קשיים שרק יהיו לו, את הכל הוא יספר להשם יתברך, ויבקש מהשם יתברך, והשם יתברך בודאי יעזר לו.

אשרי האדם שתופס את עצמו בזמן כי אף אחד לא יודע מתי יגיע זמנו, כמו שר' אליעזר אמר (שבת קמ"ג) "שוב יום אחד לפני מיתתך" שאלו אותו תלמידיו, "הרי אף אחד לא יודע מתי הוא ימות?" אז הוא ענה להם: "זאת היתה פונתי, תחזר היום בתשובה, כי אולי מחר תמות, כך תחזר כל יום בתשובה".

(שיחות מוהר"א ש"ספ"ר ערך תשובה חלק ח', י', "ב")

קידוש לבנה במוצאי יום הכפורים

זה לא זמן לכתב מכתבים, עכשו ערב יום הכפורים. אבל נקדה אחת שממנה אפשר לראות מה קבלנו על ידי שזכינו להיות מקרבים אל מוהרא"ש, שנותן לנו שכל איך עלינו להתנהג.

מישהו שואל את מוהרא"ש למה מוהרא"ש לא נוהג לעשות קדוש לבנה מיד אחרי תפלת ערבית לפני ששוכרים את הצום? מוהרא"ש עונה לו כך: "אמת, האחרונים אמנם כותבים שיעשו קדוש לבנה מיד אחרי תפלת ערבית לפני ששוכרים את הצום, אבל צריכים לזכור שזה רק מנהג, ואפשר לקדש את הלבנה גם אחרי שהולכים הביתה ועושים הבדלה לאשה והילדים שיוכלו לשבור את הצום; צריכים לרחם על האישה והילדים, ואם נשארים בבית הפנסת לעשות קדוש לבנה ועוד נשארים לאכל שם והאשה והילדים צריכים להמתין וכו', איפה הרחמנות עליהם? איפה הישר? הרי עכשו יצאו מיום הכפורים וקבלו על עצמם להיות טובים והתפייסו אחד עם השני, וכבר מתנהגים בכזו אכזריות אליהן, בשעה שלהם יותר קשה לצום מאשר לנו! "

מוהרא"ש ממשיך וכותב: לכן אני תמיד מצוה לתלמידי שומעי לקחי המציתים לדברי, שקדם ילכו הביתה לעשות הבדלה לאשה והילדים שיוכלו לאכל, ואחר כך אפשר ללכת למקוה ולעשות מנין לקדש את הלבנה; ובשביל מנהג אסור לתת לאשה והילדים להמתין עוד חמש עשרה דקות או חצי שעה. בפרט שיש אחרונים שכותבים שכדאי לעשות קדוש לבנה עוד לפני יום הכפורים, כדי שיהיו לנו עוד זכויות.

ומוהרא"ש מסיים את המכתב: זה הטעם שלי בדבר, שתמיד צריכים להזהר על השני. אני חושב שזה מספיק בשבילך כדי שתראה מה העקר ומה טפל, ותראה מה נקרא צדיק, שהוא נזהר בכבוד אשתו ומתחשב בשני.

חז"ל אומרים (יומא פ"ה ע"ב) "עברות שבין אדם לחברו, אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו".

בפרט את אשתו עצמו ובשרו שבה הכי מזולזלים, אז עכשו בערב יום הכפורים זה זמן להתפייס ולערך חשבון נפש, לעזוב את כל החברים המדמים ולחיות חיים ביחד עם האשה והילדים; לא צריכים לחפש להיות צודק ולומר את המלה האחרונה, צריכים שכל לדעת שאפלו מי שלא אומר את המלה האחרונה ולא צודק עדין הוא בכל זאת המנצח.

אני מקוה שתצא מקטנות הדעת שלך ותפסיק ללוות כסף, אם אין לך בשביל החג לך לאסוף כסף; אתה מתבייש? אתה לא צריך להגיד למי אתה אוסף, תגיד שאתה אוסף בשביל צרכי החג למשפחה נזקקת, אם אותה אחד יקלט שזה אתה הוא יתן לך נתינה הגונה, ואם לא - הרי זה טוב. ואם בכל זאת אתה מתבייש, תזכור מה אני חוזר ואומר כל הזמן: "זו לא בושה ללכת לאסוף כסף, או לקחת עבודה פשוטה וכו', בושה היא, כשלוים כסף ולא משלמים, נקראים רשע, כמו שכתוב בפסוק (תהלים לו, כא) "לזה רשע ולא ישלם", נפסק בשלחן ערוך (יורה דעה, סימן רנ"ג) שמי שאין לו כסף, מתר לו ללכת לאסוף צדקה בשביל עצמו.

(קונטרס די הייליגע טעג - יום כיפור תשפ"ג)

ספור חיינו של רבנו הקדוש (ק"נ)

תקציר: השמחה גדולה אצל אנשי שלומינו, לרגל הולדת הבן אצל רבינו ז"ל

תקמ.

בשבת קדש קדם הברית של בנו הקדוש עשה רבנו ז"ל "שלוש זכר" פנהוג, ובאו המון רב לקבל פניו. ואחר שיצאו ההמון עם, ונשארו כמה מאנשי שלומנו, ורבי נתן ביניהם. ועמדו לפני רבנו ז"ל באימה וביראה להנות מזיו תאר פניו הקדושים, שהאירו בשמחה עצומה. ובתוך כך הסתפל רבנו ז"ל על המנעל של רבי נתן, שנתעקם מאד, הנו שהעקב, שקורין פידע שווע, נתעקמה הרבה לפניו על-פני המנעל. ענה ואמר רבנו ז"ל אליו: "המנעל שלך הוא דומה, כמי שטופחין עליו בפנים". ובזו הלשון אמר: "דיין שוף האט א פנים ווי א פאטש אין פנים". (לנצל שלך יש פנים [מראה] כמו סטייה בפנים), ואחר-כך שתק מעט. ואחר-כך ענה ואמר: "שיחות חלין שלנו", "אונזער שיחות חלין", ודחק תבת "אונזער"! (שלנו), "יאמר לי איזה מקבל, איך בהווערט'ל (בדיחה) הזה פוללים כל הפנות של ברית מלה, ומה שהוא גבוה מפגנות".

והתחיל לזרק מפיו הקדוש דבורים נוראים ונפלאים בחן קדוש ונורא. ואמר: "ויש, וטפח לו על פניו, ויש, וטפח לו בסנדלו". והזכיר מאמר חז"ל לענין סנדל, גזרה שמא יעשה סנדל וכו'. וגם הזכיר מה שאמרו חז"ל: דרוסת איש וכו'. וכן מאמרם ז"ל, מה שעשתה עגנה עקב לסילוחא וכו'. ובכל אלו הענינים מרמז, שיש סודות התורה בענין העקב והסנדל ובענין טפחו בפניו, שהזכיר. לכל זה נוגע לענין פגם הברית ותקונו, שכל זה ענין מלה, שהוא תקון הברית, פמוכן לכל משפיל. ומתוך שיחתו הקדושה והנוראה, שהיה משיח אז וזרק מפיו מאמרי חז"ל ורמזים, יצא, שגלה מאמר נפלא מסוד פגנת המלה [בלקוטי מוהר"ן חלק א', סימן סג]. וכל התורה הזו לא אמרה בבאור קשר הענינים, רק הכל בדרך רמז והתנוצצות.

ואז ראו והבינו מרחוק גדלת הבורא ותברך וגדלת רבנו ז"ל, איך שמדברי שיחה בעלמא, שאמר על מנעלו על רבי נתן יצאו סודות נוראים כאלו מסוד פגנת המלה, אשר עדין נעלם ונסתר מאד.

(ושמענו מאנשי שלומנו, שאחר שאמר רבנו ז"ל את המאמר הנ"ל, שאלו אותו כמה מאנשי שלומנו שאלו במאמר זה, פי קצת דברים אינם מובנים שם כל-כך, וגם קשר המאמר אינו מובן כל-כך. והשיב להם רבנו ז"ל: "מי אשם לכם, שאין לכם השגה וידיעה בענינים דקים ורוחניים?!" ובזו הלשון אמר: "ווער איז אייך שולדיג? אז איר האט נישט קיין ידיעה אין איידלקייט").

חבורה	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ישיבה
יום שלישי בשעה 21:15	20 דקות לאחר זמן הדה"נ	9:15 ברכות	20 דקות לאחר הדה"נ	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15 בני ברק
יום רביעי בשעה 21:00	בזמן הדה"נ	9:15 ברכות	50 דקות לאחר הדה"נ	רח' בעל שם טוב 7 בית שמש
שמיעת שיעור ליל שישי רח' נחל דולב 19	סעודה שלישית 10 ד' לפני השקיעה וגם ברמה ג' רח' מורים הנביאה 20 ק"א	---	10 דקות לפני השקיעה	רח' ריב"ל 6 מודיעין עילית
יום רביעי בשעה 21:30	20 דקות לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דקות לאחר הדה"נ	רשב"י 19 צפת
שיעור: יום ראשון בשעה 21:00 רחוב צה"ל 9 (ביה"כ חב"ד)				

נא לברר אצל הגבאים לפני שבת

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
 ארץ ישראל 0797040069/ארה"ב 212-444-9169/ארגנטין 152-354380-451
 אנגליה 03303502363/קנדה 9090-320-438/בלגיה 323-500-3462
 חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org / הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד
 ארץ ישראל 0797040066/ארה"ב 212-444-9191/ארגנטין 152-354370-541
 אנגליה 03303502361/קנדה 8080-300-438/בלגיה 323-500-3461
 לקבלת הגיליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com